

17 OCTOMBRIE

**PARACLISUL
SOBORULUI
SF.DOCTORI
FĂRĂ DE ARGINȚI**

PARACLISIERUL PE OCTOMBRIE-GR

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΙΚΟΣΙΗ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΝΕΝΔΟΣΕΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, τὸ Θεὸς Κύριος κλπ.

Τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Ἀναργύρων τῷ ναῶ προσπελάσωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτῶν προσκυνήσωμεν, ἀπὸ θαθέων κράζοντες ἐκ μέσης ψυχῆς, ἅγιοι Ἀνάργυροι, ἰατροὶ τῶν νοσοῦντων, πάσης περιστάσεως, χαλεπῶν νοσημάτων, καὶ ἐκ κινδύνων ρύσασθε ἡμᾶς, τοὺς καλουμένους ὑμᾶς εἰς ἀντίληψιν.

Δόξα, ὁμοιον.

Ο θεὸς οἶκος τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, ὡσπερ παράδεισος τερπνὸς δεδειγμένος, ὡς ἄνθη μὲν ἠδύπνοα τὰ θαύματα αὐτῶν, καὶ ὡς ρόδα εὖοσμα, ἔχων τούτων εἰκόνας, πηγὴν δὲ ποτίζοντα, τὰς ποικίλας ἰάσεις διδοὶ εἰσιόντες ἐν αὐτῷ, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν δρεπόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑσιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο προσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Θεὸς τῶν ὄλων ἱεραῖς δεήσεσι τῶν Ἀναργύρων τῶν σῶν, πάντων τοὺς σοὺς δούλους, οἴκτειρον ἐλέησον, καὶ βασιλείας ποιήσον, κληρονόμους σὺν τούτοις, ὡς ἂν σε πάντες δοξάζωμεν, καὶ μὴ στερηθῶμεν τῆς δόξης σου.

Τῶν Ἀναργύρων ἡ τερπνὴ ὁμήγουρις εἰκᾶς πανάριστι, τριττῇ συζυγίᾳ, Κοσμᾶ τε καὶ Δαμιανέ, καὶ Κῦρε Ἰωάννη τε, καὶ Ἑρμόλαε ἅμα, Παντελεήμονι δέομαι, πάσης με λυτρώσασθε θλίψεως.

Δόξα.

Σαμφῶν ὁ θεὸς ὁ σεπτὸς τε Μώκιος καὶ ὁ Ἀνίκητος, Ἰουλιανός τε, ὁ κλεινὸς Θαλάλαιος, καὶ Τρύφων ὁ πανάριστος, ὁ Εὐτρόπιος ἅμα τῷ Λεοντίῳ τιμάσθωσαν, καὶ σὺν τῷ Ἀνθίμῳ Διομήδῃς ὑμνεῖσθωσαν.

Καὶ νῦν.

Εκ στερειούσης κυθηθεῖσα Πάναγκε σὺ παραδόξως γαστρός, τίκτεις Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀφθορος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα, αἰεὶ τοῦτον δυσώπει, σὺν Ἀναργύροις δοθῆναι

μοι, τῶν πλημμελημάτων τὴν ἀφεσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, καὶ φοβερᾷ παρουσίᾳ, σύνταξόν με δεξιότης σου προβάτοις, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, καταξιῶν ὡς εὐσπλαγχνος, ταῖς τῶν σῶν Ἀναργύρων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν.

Επιθυμίας βλαβεράς, θυμοῦ δεινῆς ἀκηδείας, καὶ παθῶν παντοδαπῶν ρύσασθέ με, Ἀναργύρων ἢ σεπτῆ, καὶ ἐκλεκτῆ ὁμήγουρις, καὶ βασιλείας θείας ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε.

Δόξα.

Απὸ παντοίων συμφορῶν, καὶ βλάβης τοῦ θροτοκτόνου, καὶ δεινῶν ἀσθενειῶν ἱκετεύω, ἐκλυτρώσασθέ με νῦν, Ἀνάργυροι πρεσβεῖαις ὑμῶν, καὶ ἐνιοχύσατέ με, ποιεῖν Κυρίου τὸ θέλημα.

Καὶ νῦν.

Ητετοκυῖα τὸν Θεόν, αὐτὸν δυσώπει Παρθένε, σὺν τοῖς θεοῖς Ἀναργύροις καὶ πᾶσι, τοῖς ἁγίοις τὸν αὐτόν, εἰλικρινῶς λατρεύσασι, καὶ σωτηρίας θείας ἐπιτυχεῖν με ἀξίωσον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν εἰκὰς Ἀναργύρων, ὅτι τῇ σκέπῃ ὑμῶν αἰεὶ καταφεύγομεν, ὡς ἀγρυπνοὶ βοηθοὶ ἐν ἀνάγκαις.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς κατὰ τὸ σύνηθες.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πολλοῖς ἐν δεινοῖς καὶ θλίψεσι κυκλούμενοι, ὑμῶν τῇ θερμῇ πρε-

σβεῖα καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι τοῦ ρυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ τὸ θεῖον εὐμενίζετε, τὴν λύτρωσιν θραβεύοντες.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε.

Εργοῖς κακοῖς, γεγηρακῶς ὁ ἀσύνετος, παροργίζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον καὶ πᾶσαν ὥραν διηνεκῶς, λόγοις τε καὶ ἔργοις, παραπικραίνω φιλόανθρωπε, ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τῶν πταισμάτων μοι δὸς τὴν συγχώρησιν.

Τῆς ζοφεράς, ὀψεως ἐν τῇ ἐξόδῳ μου, τῶν δαιμόνων, ρύσασθέ με δέομαι τῶν Ἀναργύρων σεπτῆ εἰκὰς, Κοσμά Δαμιανέ τε, Κύρε καὶ Ἰωάννη, Ἐρμόλαε, Τρύφων, Παντελεήμων, καὶ Μώκιε, Σαμφών τε Εὐτρόπιε σὺν ἅπασιν δέομαι.

Δόξα.

Φοβερὰ σου ἡ κρίσις, καὶ ἀδέκατος καὶ ἀπαραίτητος, ἀλλὰ καὶ δικαία, καὶ ὁ ταύτης οὐδεὶς ἐξαιρούμενος, εὐχαῖς τῶν Ἀναργύρων, τῶν σὲ πιστῶς θεραπευσάντων, τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με λύτρωσαι.

Καὶ νῦν.

Πλὴν σου Ἄγνη, ἄλλην οὐκ ἔχω βοήθειαν, καὶ ἐκτός σου, σκέπην οὐκ ἐπίσταμαι σὺ μου ἐλπίς, σὺ καταφυγή, σὺ μου εὐεργέτις, σὺ μου εἰς τοίμη ἀντίληψις, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Αθλοφόροι Κυρίου, ἅγιοι Ἀνάργυροι πιστῶν οἱ πρόμαχοι, βοηθήσατέ μοι, καὶ παντοίας με νόσου ἴασατε, καὶ ἐν ὥρᾳ πάλιν, τῇ φοβερᾷ

καὶ τελευταία, ἐκ χειρὸς τῶν δαιμόνων με ρύσασθε.

Οὐκὰς ὑμῶν οὗτος, ἄλλη Σολομῶντος στοὰ ἀναδείκνυται, οὐχὶ μόνον ἓνα, ἔτος κατὰ πᾶν θεραπεύουσα, ἀλλὰ πᾶν τὸ πλῆθος, τῶν μετὰ πόθου προστρεχόντων, ἀναργύρως ἰᾶται πανόλβιοι.

Δόξα.

Ιᾶτροι τῶν νοσοῦντων, ἄμισθοι καὶ ἔτοιμοι θεῖοι Ἀναργυροὶ, θεραπεύσατέ μου, τὰ τοῦ σώματος πάθη καὶ ρύσατε, τὴν ψυχὴν μου τότε, ὅτε χωρίζεται τοῦ σκήνους, ὡς θερμοὶ προστάται μου καὶ ἀντιλήπτορες.

Καὶ νῦν.

Η Κυρία τοῦ κόσμου, τὸν κυριευθέντα με τοῖς παραπτώμασι, δούλον τοῦ Υἱοῦ σου, καταξίωσον Κόρη γενέσθαι με, ὃν περ ἐκδυσώπει, σὺν τοῖς ἁγίοις Ἀναργύροις, ἐξαλείψαι πληθὸν τῶν πταισμάτων μου.

ᾠδὴ ε΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Πρωτισμένοι Χριστοῦ, φωτίσατέ με Ἀναργυροὶ, τὸν σκοτισθέντα δεινῶς, κακοῖς καὶ γηράσαντα αἰσχροῦς τε διώσαντα, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, τὸν Κριτὴν μοι εὐμενίσατε.

Σὺν τῷ Κοσμᾷ τῷ σοφῷ, Δαμιανὸς ὁ πανάριστος, Παντελεήμων ὁμοῦ, καὶ θεῖος Ἑρμόλαος καὶ πάντες Ἀναργυροὶ, πρὸς μετάνοιάν με, νῦν πρὸ τέλους ἐπιστρέψατε.

Δόξα.

Ρυσθῆναί με δυσωπῶ, αἰωνιζούσης κολάσεως, καὶ παραδείσου τρυφῆς, καταξιοθῆναί με ἅγιοι Ἀναργυροὶ, ταῖς ἡμῶν πρεσβείαις, δυσωπῶ ὁ πολυώδυνος.

Καὶ νῦν.

Τὴν σὴν Μητέρα Χριστέ, καὶ τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους σου, προσδέχου ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ δώρησαι ἄφεσιν τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, καὶ κολάσεώς με, ἀπολύτρωσαι ὡς εὐσπλαγχνος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν εἰκὰς Ἀναργύρων, ὅτι τῇ σκέπῃ ὑμῶν αἰεὶ καταφεύγομεν, ὡς ἄγρυπνοι βοηθοὶ ἐν ἀνάγκαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδήλωται, μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ιᾶτροι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἄμισθοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες γαληνοὶ καὶ ἀχείμαστοι, θεοφόροι Ἀναργυροὶ, τοὺς ὑμῶν ἐκέτας σπεύσατε, θεραπεύσαι ταχύ, τοὺς κατ' ἄμφω ἀσθενεῖς, καὶ πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, παύσατε τρικυμίας, στήσατε καταιγίδας, τῶν ἐπερχομένων θαυματουργοί, κατὰ τῆς ποιμνῆς ὑμῶν.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ πᾶσα πνοὴ καὶ τό

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ προσκαλεσάμενος...

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀναργύρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Ο ἴλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσοῦν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτίσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρὸςθεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ κατεξῆς.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Α ἄργυροι φύλακες ὡς ὄντες, ὦ Ἀνάργυροι φρουρήσατε τοὺς πίστει, τῷ τεμένει ὑμῶν προστρέχοντας καὶ δότε, τὴν τῶν σωμάτων ἴασιν, καὶ ψυχῶν τὴν σωτηρίαν.

Δ εὔτε ἐν οἴκῳ τῷ πανσέπτῳ, τῶν ἁγίων προσδράμωμεν καὶ τούτους, εὐφημοῦντες ᾠδαῖς βοήσωμεν Κυρίῳ, σῶσον ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, εὐχαῖς τούτων ὡς οἰκτίρων.

Δόξα.

Π ᾶσι πηγάζετε τὰ ρεῖθρα, τῶν ἰάσεων Ἀνάργυροι Κυρίου, τοῖς ἐν πίστει ὑμῶν προστρέχουσι τῇ σκέπῃ, ὅθεν καμὲ ἰάσατε, τὸν ὑμνοῦντα ὑμᾶς πόθῳ.

Καὶ νῦν.

Σ ῶσον με, σῶσον Θεοτόκε, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, καὶ δεινῶν συμφορῶν καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἐξελοῦ Θεοκυῆτορ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ν οῦν ἐμπαθῆ καὶ ἄσεμνον, τὸν ἐμὸν ἀγιάσατε, πανηγιασμένοι

τοῦ Χριστοῦ Ἀνάργυροι, Κοσμᾶ τε καὶ Δαμιανέ, Σαμφῶν κλεινὸ Ἑρμόλαε, σὺν τῷ Ἀνικίτῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασιν, ἀπαύστως ἵνα μέλπῳ, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν ὁξ ἀφεγγῆς συνέχει με, τῶν παθῶν, ὦ Ἀνάργυροι, καὶ δεινῶς χειμάζει με ἡ ἔνυλος προσπάθεια, καὶ καταποντίζει με, ἡ φιλαυτία σὺν τοῖς λοιποῖς, πρὸςθεύαις ὑμῶν θεαῖς, διασώσατε τούτων, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον, κατευθύνετε ὁπως, ἀπαύστοις ὑμᾶς ὕμνοις γεραίρω εἰς αἰῶνας.

Δόξα.

Δ εὔτε πιστῶν δμήγουρις, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, τὴν ἐκ τοῦ μῆθ' ὄντος, ἅπαντα ποιήσασαν, Τριάδα ἀμέριστον, σὺν τοῖς Ἀναργύροις θεοπρεπῶς, καὶ διηνεκῶς ἀναβοῶντες τὸν ὕμνον, Πατέρα εὐλογοῦμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τὰ τρία Θεὸν ἕνα ἀίδιον φρονοῦντες.

Καὶ νῦν.

Α ἄμαρτων προσφύγιον, ταπεινῶν ἱλαστήριον, τὴν ὀδυνημένην μου ψυχὴν θεράπευσον, ἰλέψου σου ὄμματι, καὶ θλιβομένην Κόρη ψυχὴν, καὶ διηνεκῆ, πιεζομένην σκοτεῖα, φωτί σου γλυκυτάτῳ, νοεῖρα παρακλήσει, ἰλάρυνον καὶ δεῖξον, γαληνιῶντα ὄλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ι ἴθνεσθαι δυσώπει εἰκάς σεπτῆ, τὸ κοινόβιον τοῦτο πολίτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργοί, καὶ ἐκτενῆ ποιήσατε, δέησιν πρὸς Κύριον τοῦ λοιποῦ, καλῶς ἡμᾶς βιῶσαι, τυχεῖν τῆς σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσεως.

Μεγίστην παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὧ Ἀναργύροι θεοὶ ὡς ἔχοντες, ὑπὲρ ἡμῶν, δέησιν ποιήσατε ἐκτενῆ, ρυσθῆναι ἡμᾶς θλίψεων, καὶ ἀρρωστημάτων παντοδαπῶν, ὀργῆς τε τῆς μελλούσης, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, προσδοκωμένης τοῖς τιμῶντας ὑμᾶς.

Δόξα.

Ορθόδοξος ὑπάρχει ἅπας πιστός, ὁ προσώποις τρισὶν ἓνα Κύριον, ἓνα Θεόν, καὶ ψυχῇ καὶ γλώσσει ὁμολογῶν, τοῖς οὕτω γούν πιστεύοντας, καὶ ὁμολογούντας Τριάς σεπτῆ, ἀξίωσον γενέσθαι, πολίται παραδείσου, τῶν Ἀναργύρων ταῖς δεήσεις.

Καὶ νῦν.

Παρθένε Παναγία Μήτηρ Θεοῦ, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων δεήσεις, τῶν ὑπὲρ σοῦ, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου τοκετοῦ, θυσάντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, γένοιτο ὁ ὕμνος οὗτος δεκτός, καὶ καταξιώσον με, τῆς ἄνω κληρουχίας ὅπως σωθεῖς ἀεὶ δοξάζω σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Ἀγίων.

Μεγαλυνάρια.

Δεῦτε οἱ ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, καὶ οἱ ἐν κινδύνοις, κατακείμενοι χαλεπῶς, σπεύσωμεν προθύμως, ἐν τούτῳ τῷ τεμένει, τῶν θείων Ἀναργύρων, καὶ σωθησόμεθα.

Χάρις νῦν ἐκκέχυται δαφιλῆς, ἐν τῷ ἱατρείῳ, Ἀναργύρων τῶν θαυμαστῶν, πᾶσι τοῖς αἰτούσιν, αὐτοῖς μετ' εὐλαβείας καὶ πόθῳ εὐφημοῦσιν αὐτῶν τὰ θαύματα.

Τοὺς τῶν θλιβομένων θεραπευτάς, καὶ ἐξαιτουμένων, θεραπείας ἐπιτυχεῖν, ἱατροὺς ἀμίσθους, ἐνδόξους

Ἀναργύρους, πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἀνευφημήσωμεν.

Δεῦτε τὸν χρυσόπλοκον κροσσωτόν, τῶν ἐξ Ἀραβίας, πενταδέλφων τῶν φαεινῶν, τὸν ἐν τῇ Λυκίᾳ θαφαῖς τοῦ Μαρτυρίου, παιδρῶς πορφυρωθέντα ὑμνολογήσωμεν.

Τρύφωνα, Κοσμάς καὶ Δαμιανούς, ἅμα Θαλαλαῖω, καὶ τὸν Μώκιον τοὺς σοφοὺς, Σαμφῶν Διομήδην, σὺν Κύρῳ, Ἰωάννῃ, καὶ τὸν Ἀνίκητόν τε ἀνευφημήσωμεν.

Τὸν Παντελεήμονα τὸν κλεινόν, σὺν τῷ διδασκάλῳ, Ἑρμολάῳ τῷ θαυμαστῷ, Ἰουλιανῷ τε φωστῆρας Ἐκκλησίας, καὶ τῶν πιστῶν σωτῆρας, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὴν εἰκάδα πάντες τὴν θαυμαστήν, πάντων Ἀναργύρων, ἐν τῷ οἴκῳ νῦν ἑαυτῆς, ἕσασιν ἐνθέοις, αὐτὴν ἀνευφημοῦντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν ταύτην δείξαντα.

Πόθῳ τὸν τὴν μνήμην ὑμῶν σοφοί, ταύτην ἐκτελοῦντα, καὶ σὺν πίστει πνευλαβεῖ, ὅλον ἀναθέντα ὑμῶν τῇ προστασίᾳ λυτρώσασθαι ἐκ βλάβης ψυχῆς καὶ σώματος.

Ρώσεως οὐκ εἶδεν ἄλλον μισθόν, ἀπαιτεῖν ἢ μόνον, τὴν εὐσέβειαν πρὸς Θεόν, ἢ ἀγιωτάτη εἰκάς τῶν Ἀναργύρων, ἐν ὕμνοις οὖς τιμῶντες ἀνευφημήσωμεν.

Ρεῖθρα ἱαμάτων ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτων, εὖρει χρήζουσι δωρεάν, ἢ τῶν Ἀναργύρων εἰκάς ἱερωτάτη, οἱ ρώσεως διψῶντες, δεῦτε ἀρύσασθε.

Οντως θαυματόδρυτος ἡ πηγὴ, ἡ τῶν Ἀναργύρων, τῆς εἰκάδος τῆς θαυμαστῆς, ρεῖθρα γὰρ ἐκβλύζει

ζωήρροα τοῖς πᾶσι, τὰς θείας αὐτῶν ἰατροὺς ἡμῶν.
ἔθεν, χάριτας μέλψωμεν.

Βρύει ἰαμάτων παντοδαπῶν, χάρι-
τας ὁ οἶκος, τῶν ἁγίων ἀνελλι-
πῶς, ὃν περινοστοῦντες, αὐτοὺς ἀνευ-
φημοῦμεν, ὡς μάρτυρας Κυρίου καὶ

Δεῦτε ὁμοφώνως οἱ εὐσεβεῖς, μέλ-
ψωμεν ἐν ὕμνοις, τὴν εἰκάδα τῶν
ἱερῶν, Ἀναργύρων ὅπως χάριτας ἰα-
μάτων, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων ἀπα-
ρυσώμεθα.

